

[Rahbæk Møller]

er klar med det lovforslag, det nu bliver pålagt ham at komme med. Ministeren har vidst i nogen tid, at han ville få det pålæg, og må vel have gjort sig overvejelser i den retning.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det, der har skabt uenighed mellem hr. Estrup og mig om tallene, var hr. Estrups usædvanlige brug af ordene »det første hele finansår«. Jeg indrømmer – efter at han nu har forklaret mig, hvad han mener med »det første hele finansår« – at man godt kan sige det på den måde. Han sammenligner altså udgiften ved de Radikales forslag i 1989 med udgiften ved regeringens forslag i 1990, fordi 1989 er det første hele finansår for Det Radikale Venstres forslag, mens 1990 er det første hele finansår for regeringens forslag.

Jeg har blot tilladt mig at sige, at merudgiften i 1988 er 177 mill. kr., i 1989 465 mill. kr., i 1990 244 mill. kr., i 1991 411 mill. kr. og på længere sigt 834 mill. kr. Disse tal er vi enige om. Det er jo dem, finansministeren og andre ministre desværre interesserer sig for, for det er det, som står neden under den tykke streg, der er merudgiften i de kommende finansår. Det er det, som er vores fælles problem.

Når hr. Estrup nævner hybridnettet og Storebæltsbroen som eksempler på, hvor Det Radikale Venstre ville have sparet til fordel for dette, må jeg gøre opmærksom på, at hybridnettet ikke koster skatteyderne noget. Og jeg må gøre opmærksom på, at for det, dette forslag koster, kunne der bygges en Storebæltsbro hvert tiende år. Jeg må også gøre opmærksom på, at Storebæltsbroen jo skal finansieres ved broafgifter eller tunnelafgifter. Pengene kommer altså hjem igen.

Hvis vi kan finansiere det forslag, som nu vedtages, ved en eller anden form for tilbagebetaling, vil regeringen meget gerne drøfte det. Så hvis sammenligningen med hybridnettet og Storebæltsbroen skal forstås som åbenhed med hensyn til en form for tilbagebetaling af disse merudgifter, er vi i høj grad rede.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg spurgte ministeren, hvornår vi kunne forvente det lovforslag, som det nu bliver

pålagt regeringen at fremsætte, men jeg hørte ikke svaret. Måske var jeg uopmærksom. I så fald vil jeg godt have, at ministeren gentager det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er masser af tid. Det fremgår klart af beslutningsforslaget, hvornår satsene skal træde i kraft, og jeg skal ikke gøre noget som helst for at forhindre, at tingene træder i kraft til de tider, hvor de skal træde i kraft, det kan jeg forsikre. Tingene skal jo til høring osv., men der er intet, som vil forhindre, at tingene træder i kraft til de tidspunkter, hvor de skal træde i kraft, og jeg skal meget gerne give ordførerne en tidsplan. Den kan jeg oversende skriftligt, så de kan se, hvilken tidsplan vi opererer med. Vi skal jo gøre det hele så godt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 66 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 56 (KF, V, CD, FP og KRF).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til undervisningsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 47:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

Af Camre (S) m.fl.

(Fremsat 18/11 86. Første behandling 10/2 87. Betænkning 10/4 87).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Gade (SF):